

For bakom synger livet-----

Jeg vil ikke visne her
som levende begravet,
Jeg vil ikke smuldres hen
som höstens vissne löv!
Jeg vil ikke briste
slik som bölgeskum paa havet,
jeg vil ikke drukne bort
i hatets lumre stöv!

For bakom synger livet
ut fra tusenvis av munner
ja bakom flyter blodet friskt
fra unge hjerters slag.
Og jeg vil enn oppleve
dette store, rike under
aa skue verden fri og ~~sund~~^{rank}
en sollys sommerdag.

Ja, jeg vil atter skue livet
fra min ungdoms lyse fjelle,
vandre under vaarvarm sol
og dypblaa himmelhvelv.
Og stjernen paa det fjerne blaa
skal tusenvis fortelle
smaa eventyr og legender
jeg ikke visste selv.

Ennu vil jeg kjenne duften
av den jord som fedre dyrket
~~vilet~~ med sin sved, sitt blod
og hjertets gyldne plog.
Og ennu vil jeg kjenne
min sjel saa herlig styrket
paa stille, sollys vandring
i min barndoms grønne skog.

Formodentlig

Skrevet av

Glaus-Petter Hoff

104100

Ennu engang vil jeg lytte
til din dype, varme stemme
og enn vil jeg faa trykke
din inderlige haand.

Igjennom savn og tyngsel
kan jeg alt idag fornemme
et foraars friske hjerteslag
og livgivende aand.

Saa böyer jeg mitt hode ned
og folder mine hender
i takk til livets herre
for den skjebne som han gav.
For er det ikke dödens gru
som livets flamme tender,
naar storm og havbraatt raser verst
paa livets ville hav?-----

For er det ikke nettopp da
du först oppdager livet
naar döden griner mot deg
med sitt kalde grumme blikk?
----- Saa kjemper jeg min tause kamp,
og det maa bli tilgivet
at jeg stundom gren og murret
mot den skjebne som jeg fikk!